

nærværende Sag. Naar man overveier alt, hvad der er fæstet i de tre Aar, der ere forløbne; siden vi vedtog den nu gjældende Lov om Stutterivæsenet, troer jeg, at der er al Grund, selv for de Medlemmer, der dengang støttede denne Lov, til at komme bort fra den. De Forsøg, der ere anstillede, og som, efter hvad man ventede sig, navnlig skulde gaae ud paa at skaffe en Hesterace tilveie, som kunde gavne Hesteavlen i Almindelighed her i Landet, hvad der er Hovedsagen, troer jeg ikke borger for, at man kan vente sig noget Udbytte i saa Henseende. Jeg troer hydermere, efter hvad der iaar foreligger, at skal man vedblive med at have Stamsutteriet, vil det foraarsage større Udgifter end hidtil, da der paastaaes, at Staldbygningerne ikke ere tids sparende, men maae ombygges, hvis Stutteriet skal opfylde sin Hensigt, medens man ligeledes fordrer en Arrangering af Jordarealet, som ogsaa vil koste betydeligt. Der hele finansielle Stilling er, som Følge af de Ulykker, der have ramt Landet, gaaet saaledes tilbage i det sidste Aar, at det vistnok bliver nødvendigt at foretage alle de Besparelser, der paa nogen Maade kunne foretages, uden at skade det almindelige Vel. Jeg seer ikke andre Frugter af Stamsutteriet end Udgifter, men ikke nogen sand Gavn for Landet, og jeg troer, at kun Faa, som kjende Noget til Hesteavlen her i Landet, ere af den Mening, at Stamsutteriet har været til Gavn for Hesteavlen i Almindelighed. Jeg skal derfor anbefale at arbejde hen til, saa snart som muligt, at komme af med dette for Staten saa byrdefulde Institut. Da der maastee endnu findes Nogle, som have Interesse for denne Sag og noget Haab tilbage om, at der kan komme noget Godt ud af den Race, vi have paa dette Stutteri, skal jeg til 2den Behandling stille Endringsforslag for at bevirke, at man ikke ved Auction bortfælger de Individier, som man troer kunne være til Nytte, men nedsetter en Commission til, at udtage dem, der kunne gavne Hesteavlen, for at lade dem udstationere omkring i Landet. Dette Offer vil jeg endnu bringe for de Hesteliebhaveres Skyld, der have ventet sig Noget af de paa Stamsutteriet foretagne Forsøg. Da man nedlagde Landsutteriet, bragte man det samme

Offer, idet man ikke ved Auction bortfølgede de Heste, der kunde være til nogen Gavn, men udstationerede dem hos Beboere omkring i Landet paa den Betingelse, at disse selv holdt dem saaledes, at de ikke foraarsagede Statskæsen nogen Byrde. Jeg skal derfor tillade mig at henstille, om man ikke nu kunde gaae samme Veie.

Dahl: Det forekommer mig, at det foreliggende Spørgsmaal ikke er saa vanskeligt at afgjøre, da det, hvorpaa det kommer an, er, hvorvidt Stamsutteriet har været til Gavn for Landets Hesteavl eller ikke. Stutteriet har imidlertid, saavidt jeg veed, aldrig arbejdet hen paa at forbedre Algerbrugshestene, men paa at faae Rideheste eller i det Hele taget Luxusheste. Naar man gaaer længere tilbage i Tiden, vil man finde, at man uddannede den arabiske Hest for Carousfelridt, og for at Hesten kan gjøre disse Kunster, maa den være kort og sluttet. Senere fandt man paa i England at ville holde Vædderidt; dertil maa man have en lang og høi Hest, medens den til det først omtalte Brug skulde være kort og lav, og det var saaledes et heelt andet Slags Heste, som man nu ønskede. Da Carousfelridt saldt bort her som paa andre Steder, og da man ogsaa her saldt paa, at ville holde Vædderidt, saa vilde man have sat paa Fuldblodsheste, og man søgte derfor at blande den frederiksborgske eller arabiske Race med den engelske, fordi man sagde, at denne maastee var af arabisk Blod. Dette gik imidlertid ikke. Paa Landet vilde man ikke have denne Hest, fordi den var spinke og overhovedet ikke saaledes, som man ønskede den, idet den ikke havde de Egenskaber, som Rjøberne af den jydsk Hest fordrer. Nu er der Tale om, hvorvidt der for Diebliffet kan være noget Haab om at kunne ophjælpe Landets Hesteavl med den Smule, som findes i det frederiksborgske Stutteri; men det troer jeg ikke lader sig gjøre, fordi der ikke findes nogen god Hingst der, og fordi Hopperne heller ikke ere meget værd. Stutteriet har, som sagt, aldrig virket for at ophjælpe Landets Hesteavl, men kun arbejdet paa at skaffe Luxusheste og paa at lave Remonter; det skulde altsaa være for vort Cavalleries Skyld, at vi